

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης: 76/2019

ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Τμήμα Ε')

Συνεδρίαση της 27ης Μαρτίου 2019

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Ανδροβιτσανέα Μεταξία, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη: Βασιλική Πανταζή, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Σταύρος Σπυρόπουλος, Γεώργιος Γρυλωνάκης, Ιωάννης Χατζηνέκουρας, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Μαρία Οικονόμου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμ. Ερωτήματος: Το έγγραφο με αριθμό πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ ΓΔΟΥ/ ΔΠΟΔΤΠ/ ΤΕΜ/391544/34961/20098/7784/28-9-2017 του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, Διεύθυνση Προϋπολογισμού και Οικονομικής Διαχείρισης Τομέα Πολιτισμού, Τμήμα Εκκαθάρισης Μισθοδοσίας, σε συνδυασμό με τα έγγραφα με αριθμ. πρωτ. 1245/21-4-2017 και 1475/5-9-2017 της Εφορείας Αρχαιοτήτων Καβάλας-Θάσου.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται αν α) από την αμετάκλητη απόφαση 118/2008 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, σε συμμόρφωση προς την οποία και κατ'εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 17 του ν. 2839/2000, κατατάχθηκε υπάλληλος σε προσωρινή θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας Εργατών ΥΕ, στο Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, απορρέει και υποχρέωση του Δημοσίου για καταβολή διαφοράς αποδοχών και για ποιο χρονικό διάστημα και β) είναι ορθές οι διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί από την υπηρεσία σε συμμόρφωση με την ανωτέρω δικαστική απόφαση;

.....

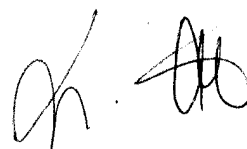
Στο πιο πάνω ερώτημα, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό.

Από το έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν προκύπτει το ακόλουθο ιστορικό:

1. α) Με την υπ' αριθμ. **118/2008** απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης απορρίφθηκε κατ'ουσίαν η έφεση του Ελληνικού Δημοσίου κατά της υπ'αριθμ. 145/2006 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Καβάλας και επικυρώθηκε η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η οποία κρίνοντας επί της από 9-12-2005 αγωγής της Ε.Τ. του Ι., αναγνώρισε ότι η ενάγουσα εμπίπτει στις ρυθμίσεις του άρθρου 17 του Ν.2839/2000, ώστε πρέπει να καταταγεί σε οργανική θέση με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα τελευταίας απασχόλησής της (Υπουργείο Πολιτισμού, ΙΗ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων Καβάλας), έχουσα υποβάλει εμπροθέσμως την κατά το άρθρο 17 παρ. 5 του ν. 2839/2000 αίτηση για την κατά την παράγραφο 1 κατάταξή της. Η απόφαση αυτή κατέστη αμετάκλητη εφόσον δεν προσβλήθηκε με αίτηση αναιρέσεως από το Ελληνικό Δημόσιο, κατόπιν του υπ'αριθμ. 7297/2008 Πρακτικού Συνεδριάσεως της Τριμελούς Επιτροπής του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που εγκρίθηκε από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και σε συμμόρφωση προς το διατακτικό της, με την αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/83829/31-08-2010 κοινή απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, η ενάγουσα κατατάχθηκε σε προσωρινή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας Εργατών ΥΕ, στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού (ΙΗ' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων), ανέλαβε δε υπηρεσία την 1-3-2011.

β) Ακολούθως, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 2/7093/0022/05-02-2004 Κ.Υ.Α., κατά την οποία οι διατάξεις του ν. 3205/2003 και άλλες συναφείς διατάξεις επεκτείνονται και έχουν ανάλογη εφαρμογή στο προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου που υπηρετεί στο Δημόσιο, με την υπ'αριθμ. πρωτ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/40226/05-07-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, προκειμένου να καθοριστούν οι αποδοχές της νέας θέσης της ανωτέρω υπαλλήλου, της αναγνωρίστηκε προϋπηρεσία διανυθείσα στο Δημόσιο, οκτώ (8) ετών, οκτώ (8) μηνών και είκοσι πέντε (25) ημερών, που αντιστοιχεί στο άθροισμα του χρόνου διάρκειας των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που είχε συνάψει με το Δημόσιο, κατά τα γενόμενα δεκτά με την παραπάνω δικαστική απόφαση, ορίστηκε δε ως «λογιζόμενη» ημερομηνία πρόσληψής της η 06-06-2002, υπολογιζομένου του ανωτέρω χρόνου

προϋπηρεσίας αναδρομικά από την ημερομηνία κατά την οποία ανέλαβε υπηρεσία σε εκτέλεση της εφετειακής απόφασης.

γ) Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 2592/19-07-2011 αίτησή της προς τη Διεύθυνση Οικονομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, δια της ΙΗ' Ε.Π.Κ.Α., η υπάλληλος ζήτησε την καταβολή αναδρομικών αποδοχών, σύμφωνα με τα άρθρα 648 επ. του ΑΚ, από τις 12-11-2000, ημερομηνία κατά την οποία έληγε η αποκλειστική προθεσμία υποβολής αιτήσεων για την κατάταξη σε θέσεις εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2839/2000 (Α'196), προσκομίζοντας και την υπ' αριθμ. πρωτ. 6563/24-10-2000 εμπρόθεσμη σχετική αίτησή της. Ακολούθησε η μεταβίβαση προς την ΙΗ' ΕΠΚΑ επιτροπικού εντάλματος για το αιτούμενο ποσό, με το υπ' αριθμ. πρωτ. ΥΠ.ΠΟ.Τ/ΟΙΚ/Α/49590/ 24- 05-2012 έγγραφο της Δ/σης Οικονομικών Υποθέσεων, μετά από τον έλεγχο νομιμότητας της δαπάνης και η υποβολή του εκδοθέντος εντάλματος, με το με αριθμ. πρωτ. 3208/29-08-2012 έγγραφο της Εφορείας στην Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου Νομού Καβάλας, μαζί με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά (συμπεριλαμβανομένης και της απόφασης ανάληψης υποχρέωσης (αριθμ.πρωτ. 3043/08-08-2012 και Α.Δ.Α.: Β4Γ1Γ-Υ2Θ), για την τελική έγκριση και θεώρηση του σχετικού χρηματικού εντάλματος πληρωμής της διαφοράς αποδοχών της υπαλλήλου για το χρονικό διάστημα από το έτος 2000 έως το έτος 2011, σε βάρος του Κ.Α.Ε. 0892 του Τακτικού Προϋπολογισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

δ) Η Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου Νομού Καβάλας (Υ.Δ.Ε.), στο πλαίσιο ελέγχου της νομιμότητας και κανονικότητας της δαπάνης, διατύπωσε αμφιβολίες ως προς την υποχρέωση καταβολής των αποδοχών, ενόψει του ότι στην υπ' αριθμ. 118/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης δεν περιλαμβανόταν διάταξη σχετικά με τις αποδοχές, σύμφωνα δε με την παρ. 8 του άρθρου 17 του Ν.2839/2000 «οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της νέας θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξης τους». Περαιτέρω, διαπίστωσε ότι ανακύπτουν ερμηνευτικά ζητήματα και ως προς το χρονικό σημείο από το οποίο πρέπει να υπολογιστούν οι ανωτέρω διαφορές ενώ ενδεχομένως τίθεται και ζήτημα παραγραφής των αξιώσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90 του ν. 2362/1995. Τα ερωτήματα αυτά έθεσε προς την 26^η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, με το υπ' αριθ. πρωτ. 2315/24-12-2012 έγγραφό της και ακολούθησε το υπ' αριθ. πρωτ. 2/1244/0022/01-11-2013 έγγραφο της 22^{ης} Δ/σης του Γενικού Λογιστηρίου του

Κράτους της προς την ΙΗ'ΕΠΚΑ, που συνέστησε την υποβολή των ανωτέρω ερωτημάτων προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

2. Ενόψει των ανωτέρω (α-δ) περιστατικών και στοιχείων τίθεται προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους το σχετικό ερώτημα - το οποίο υποβλήθηκε αρχικά αναρμοδίως από την ΙΗ' ΕΠΚΑ Καβάλας, με το αριθμ. πρωτ. 5758/06-12-2013 έγγραφό της - με την επισήμανση πως υποβάλλεται με τη διατύπωση που είχε τεθεί στο με αριθμ. πρωτ. 2/1244/0022/01-11-2013 έγγραφο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Νομοθετικό Πλαίσιο

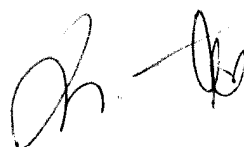
3. Στα άρθρα 95 παρ. 5 και 103 παρ. 1 και 2 του **Συντάγματος**, όπως ισχύει μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του έτους 2001, ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 955. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης.

Άρθρο 103 1. Οι δημόσιοι υπάλληλοι είναι εκτελεστές της θέλησης του Κράτους και υπηρετούν το Λαό, οφείλουν πίστη στο Σύνταγμα και αφοσίωση στην Πατρίδα. Τα προσόντα και ο τρόπος του διορισμού τους ορίζονται από το νόμο.

2. Κανένας δεν μπορεί να διοριστεί υπάλληλος σε οργανική θέση που δεν είναι νομοθετημένη. Εξαιρέσεις μπορεί να προβλέπονται από ειδικό νόμο, για να καλυφθούν απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες με προσωπικό που προσλαμβάνεται για ορισμένη χρονική περίοδο με σχέση ιδιωτικού δικαίου».

4. Στο **άρθρο 1** του **ν. 3068/2002** «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.....» (Α' 274), όπως ισχύει, ορίζεται ότι «Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.....»

5. Στο άρθρο 98 του Υπαλληλικού Κώδικα (ΥΚ) που έχει κυρωθεί με το ν. 3528/2007 Α' 26) ορίζεται: Βαθμολογική ένταξη «1. Οι υπάλληλοι, που έχουν πριν από το διορισμό τους χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, εντάσσονται μετά τη μονιμοποίησή τους μέχρι και τον τελευταίο ενιαίο βαθμό, ανάλογα με το συνολικό χρόνο υπηρεσίας τους, ύστερα από ουσιαστική κρίση του υπηρεσιακού συμβουλίου. Ο τυχόν πλεονάζων χρόνος μετά την ένταξη λαμβάνεται υπόψη για την εξέλιξη στον επόμενο ενιαίο βαθμό.

2. Ως πραγματική δημόσια υπηρεσία νοείται κάθε υπηρεσία που έχει διανυθεί στο Δημόσιο, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή σε Ο.Τ.Α., με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, καθώς και κάθε άλλη υπηρεσία που, με βάση ειδικές διατάξεις, αναγνωρίζεται ως πραγματική δημόσια υπηρεσία για βαθμολογική εξέλιξη.

3.4. Για την κατά τα ανωτέρω ένταξη λαμβάνεται υπόψη μόνο η υπηρεσία που έχει διανυθεί πριν από το διορισμό με τα τυπικά προσόντα της κατηγορίας, στην οποία ανήκει ο υπάλληλος κατά το χρόνο της ένταξης», ενώ στις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 1 του Ν. 3205/2003 (Α' 297) «Μισθολογικά λειτουργών, υπαλλήλων Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. - Ο.Τ.Α.» ορίζονται τα εξής:

Υπηρεσία για μισθολογική εξέλιξη.

«1. Ως υπηρεσία για την εξέλιξη των υπαλλήλων στα μισθολογικά κλιμάκια του άρθρου 3 του παρόντος νόμου, λαμβάνεται υπόψη:

α. Η υπηρεσία που προσφέρεται στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. με σχέση εξαρτημένης εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου ή ορισμένου χρόνου.

β. ...γ.δ.ε. Κάθε προϋπηρεσία, που από ισχύουσες διατάξεις αναγνωρίζεται ως πραγματική δημόσια υπηρεσία στις θέσεις που υπηρετούν.....

στ.ζ....ι. Ο χρόνος παροχής υπηρεσίας με σύμβαση μίσθωσης έργου ή με ανάθεση κατ' αποκοπήν εργασίας, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές έχουν χαρακτηριστεί με διάταξη νόμου ή με δικαστική απόφαση ότι διανύθηκαν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (εξαρτημένης).....

6. Στα άρθρα 321 και 322 παρ.1 του Κ.Πολ.Δ. ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 321 Όσες οριστικές αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων δεν μπορούν να προσβληθούν με ανακοπή ερημοδικίας και έφεση είναι τελεσίδικες και αποτελούν δεδικασμένο.

Άρθρο 322 1. Το δεδικασμένο εκτείνεται στο ουσιαστικό ζήτημα που κρίθηκε, αν η απόφαση έκρινε οριστικά για μια έννομη σχέση που έχει προβληθεί με αγωγή,

ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση συμφηφισμού. Το δεδικασμένο εκτείνεται επίσης και στο δικονομικό ζήτημα που κρίθηκε οριστικά.»

7. Στο άρθρο 17 του ν. 2839/2000 (Α'196) ορίζονται τα ακόλουθα:
«1. Προσωπικό το οποίο υπηρετεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, ή υπηρέτησε, μέσα στο χρονικό διάστημα από 1.8.1999 μέχρι 31.3.2000, στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης ή με σύμβαση μίσθωσης έργου, κατατάσσεται σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα τελευταίας απασχόλησης, εφόσον κατά την 31.3.2000:

α) Είχε συνολική παροχή υπηρεσίας στο φορέα, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις μίσθωσης έργου, τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες.

β) Δεν είχε μεσολαβήσει, προκειμένου για προσωπικό που απασχολήθηκε με περισσότερες της μιας συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, χρονικό διάστημα διακοπής μεταξύ των συμβάσεων, μεγαλύτερο των δύο (2) μηνών.

γ) Η απαιτούμενη κατά το εδάφιο α' συνολική παροχή υπηρεσίας, προκειμένου για προσωπικό που απασχολήθηκε με συμβάσεις μίσθωσης έργου, έχει παρασχεθεί από 1.1.1995 και εφεξής.

δ) Κατά την πρόσληψη ή την κατάρτιση των συμβάσεων δεν παραβιάσθηκαν οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που διέπει την πρόσληψη ή την κατάρτιση της συμβάσεως, των ΠΥΣ 236/94 (ΦΕΚ 115 Α') και 55/98 (ΦΕΚ 292 Α'), καθώς και οι διατάξεις του άρθρου 21 του Ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α') και του άρθρου 6 του Ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α').

ε) Πρόκειται εφεξής να καλύψει πάγιες και διαρκείς ανάγκες του φορέα, σε θέσεις του οποίου κατατάσσεται.

2. Στον κατά το εδάφιο α' της προηγούμενης παραγράφου απαιτούμενο χρόνο απασχόλησης προσμετράται, με την επιφύλαξη των οριζομένων στα εδάφια β', γ' και δ. της προηγούμενης παραγράφου, ο χρόνος που διανύθηκε με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου, στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β, βαθμίδας, στα Ν.Π.Δ.Δ.

5. Για την, κατά την παράγραφο 1, κατάταξη απαιτούνται:

α) Υποβολή αίτησης μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου

6. Οι κατατασσόμενοι εντάσσονται σε υφιστάμενες θέσεις αντίστοιχης ή παρεμφερούς ειδικότητας και αν δεν υπάρχουν, σε προσωρινές θέσεις αντίστοιχης ειδικότητας, που συνιστώνται με την απόφαση κατάταξης.

7. Η κατάταξη γίνεται με απόφαση του αρμόδιου για την πρόσληψη οργάνου ύστερα από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου ως προς τη συνδρομή της προϋπόθεσης που ορίζεται στο εδάφιο ε' της παρ. 1 και ως προς την παρεμφερή ειδικότητα της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμοζομένων κατά τα λοιπά αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 10 και των παραγράφων 3 και 5 του άρθρου 11 του Ν. 2266/1994.

8. Οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της νέας θέσης τους, από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξής τους. Ο χρόνος των συμβάσεων μίσθωσης έργου του εδ. α' της παρ. 1 λογίζεται για όλες τις συνέπειες ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου».

8. Τέλος, στα άρθρα 26, 90, 91 και 94 του ν. 2362/1995 (Α' 247) Περί Δημοσίου Λογιστικού, ελέγχου των δαπανών του Κράτους και άλλες διατάξεις, που αντικαταστάθηκε με το ν. 4270/2014 (Α' 143), αλλά εφαρμόζεται στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον οι αναφερόμενες στο ιστορικό αξιώσεις γεννήθηκαν σε κάθε περίπτωση πριν την έναρξη ισχύος του, κατά την 1-1-2015, ορίζεται:

«Άρθρο 26. Έλεγχος, εκκαθάριση και εντολή πληρωμής των δαπανών του Δημοσίου.

1. Οι δαπάνες του Δημοσίου ελέγχονται, εκκαθαρίζονται και εντέλλονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, βάσει νόμιμων δικαιολογητικών που αποστέλλονται από τους Διατάκτες και τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση κατά του Δημοσίου. Τα απαιτούμενα κατά κατηγορία δαπάνης δικαιολογητικά καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ο έλεγχος επί των ανωτέρω δαπανών συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας και κανονικότητας αυτών.

Νόμιμη είναι η δαπάνη εφόσον: α) προβλέπεται από διάταξη τυπικού νόμου ή κανονιστικής διοικητικής πράξης ή εξυπηρετεί τους σκοπούς του οικείου φορέα και β) υπάρχει εγγεγραμμένη στον Προϋπολογισμό σχετική πίστωση.

Κανονική είναι η δαπάνη, που έχει νόμιμα αναληφθεί, επισυνάπτονται τα νόμιμα δικαιολογητικά και η σχετική απαίτηση δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή.

Κατά τον ασκούμενο από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου έλεγχο εξετάζονται και τα παρεμπιπτόντως αναφυόμενα ζητήματα.

3. Τον έλεγχο ακολουθεί η πράξη εκκαθάρισης, με την οποία προσδιορίζονται τα δικαιώματα των πιστωτών του Δημοσίου και εκδίδεται τίτλος πληρωμής.....

Άρθρο 90. Παραγραφή απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

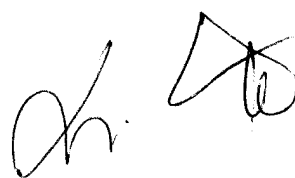
1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής..2.....3. Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία αυτό της γενέσεώς της. 4. Η παραγραφή του καθόλου δικαιώματος των περιπτώσεων της παραγράφου 3 του παρόντος είναι δέκα ετών. 5.....6. Χρηματική απαίτηση κατά του Δημοσίου, που έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή που έχει βεβαιωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή για την οποία έχει εκδοθεί τίτλος πληρωμής, υπόκειται σε παραγραφή πέντε ετών, που αρχίζει από την αναγνώριση ή την τελεσιδικία ή την έκδοση του τίτλου πληρωμής, αντίστοιχα.

Άρθρο 93. Διακοπή παραγραφής απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο:

α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών.

β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.

γ) Με την υποβολή αιτήσεως προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για την αναγνώριση της απαιτήσεως,.....

δ) Με την επίδοση επιταγής για εκτέλεση, όπου αυτή επιτρέπεται.

ε) Με την έκδοση τίτλου πληρωμής. Η ολική ή μερική συμψηφιστική εξόφληση δεν διακόπτει την παραγραφή.

στ) Με την αναγνώριση της απαιτήσεως υπό του Δημοσίου με πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έχει εγκριθεί από τον Υπουργό Οικονομικών. Αυτό ισχύει επί οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένης και της εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού».

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προαναφερόμενες διατάξεις, ερμηνευόμενες αυτοτελώς, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, ενόψει και όλου του νομικού πλαισίου εντός του οποίου εντάσσονται, του σκοπού που εξυπηρετούν και της υπαγωγής σ' αυτές των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη του Τμήματος από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα :

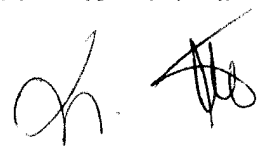
10. Οι τελεσίδικες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, ανεξάρτητα αν είναι αναγνωριστικές ή καταψηφιστικές, παράγουν, κατά το άρθρο 321 του Κ.Πολ.Δ., δεδικασμένο, το οποίο εκτείνεται και στο ουσιαστικό ζήτημα ορισμένης έννομης σχέσης που κρίθηκε οριστικά και η οποία προβλήθηκε με αγωγή, ανταγωγή, κύρια παρέμβαση ή ένσταση συμψηφισμού (ΝΣΚ πλ. ολομ. 129/2016). Συμμόρφωση προς δικαστική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 95 του Συντάγματος σημαίνει αποδοχή από το Δημόσιο των μετά δυνάμει δεδικασμένου εξοπλισμένων δικαστικών κρίσεων, όπως για τον χαρακτήρα της σύμβασης ως τέτοιας αόριστου χρόνου κλπ. Επιπλέον, το Δημόσιο εκπληρώνει την υποχρέωση συμμόρφωσης και με τις ενέργειές του που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των προσδιορισμένων στο διατακτικό της αποφάσεως υποχρεώσεων ενέργειας (ΝΣΚ 306/2014).

11. Με τη γνωμοδότηση 129/2016 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (η αποδοχή της οποίας εκκρεμεί) έγινε δεκτό ότι η τελεσίδικη αναγνώριση της απασχόλησης υπαλλήλου, η οποία (απασχόληση) βασίζεται σε περισσότερες της μιας συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου ή σε συμβάσεις έργου, ως ενιαίας σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου (πρβλ. ενδ. ΣτΕ 1802/2014 σκ. 7, 2718/2010 σκ. 15, ΑΠ 271/2009 κ.α.), έχει ως αποτέλεσμα να αποκτά η εν λόγω ενιαία σύμβαση αφετηρία από την ημερομηνία έναρξης του συμβατικού

δεσμού με βάση την πρώτη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ή την πρώτη σύμβαση έργου. Στην περίπτωση αυτή αναδρομική ισχύς θα πρέπει να δοθεί και στην οικεία πράξη κατάταξης και δη από το χρονικό σημείο έναρξης του συμβατικού δεσμού, ώστε αυτό να αποτελέσει και τη βάση για την υπηρεσιακή εξέλιξη του υπαλλήλου, η οποία θα διαμορφωθεί στη συνέχεια δια της εφαρμογής των διατάξεων που διαδοχικά ίσχυσαν. Άλλωστε, η πρόσδοση αναδρομικής ισχύος στις εν λόγω διοικητικές ενέργειες ανταποκρίνεται και στην υποχρέωση της Διοίκησης, κατά τα άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 1 του ν. 3068/2002, να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις (βλ. και Ν.Σ.Κ. 306/2014, ως προς το ζήτημα της αναδρομικής κατάταξης).

12. Με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2839/2000 ρυθμίζεται η διαδικασία κατάταξης προσωπικού σε οργανικές θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του φορέα τελευταίας απασχόλησης με τη διαπίστωση της συνδρομής των οριζόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού προϋποθέσεων, μεταξύ των οποίων και ο ελάχιστος απαιτούμενος χρόνος απασχόλησης των 24 μηνών συνολικά, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου πλήρους απασχόλησης ή με συμβάσεις μίσθωσης έργου. Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, για τη συμπλήρωση του χρόνου αυτού προσμετράται ο χρόνος που διανύθηκε με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου, στο Δημόσιο, τους Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμίδας και στα Ν.Π.Δ.Δ. με την επιφύλαξη των οριζόμενων στα εδάφια β', γ' και δ' της παραγράφου 1, ενώ κατά την παράγραφο 8 οι κατατασσόμενοι λαμβάνουν τις αποδοχές της νέας θέσης τους από την ημερομηνία έκδοσης της πράξης κατάταξής τους. Η διαδικασία διαπίστωσης της συνδρομής των ανωτέρω προϋποθέσεων ενεργοποιείται κατόπιν αιτήσεως του εργαζομένου, που υποβάλλεται στην αποκλειστική προθεσμία των δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου.

13. Στην περίπτωση της εργαζομένης του ερωτήματος, με την αμετάκλητη ήδη απόφαση 118/2008 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης διαπιστώθηκε ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 17 του Ν.2839/2000, κατ'αποδοχή της κύριας βάσης της αγωγής της και αφού έγινε δεκτό, μεταξύ άλλων, ότι κατά τα κρίσιμα για την εφαρμογή των διατάξεων του ανωτέρω νόμου χρονικά διαστήματα αυτή απασχολήθηκε στο Δημόσιο με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Στην απόφαση αυτή δεν διαλαμβάνεται νομικός χαρακτηρισμός της εργασιακής σχέσης της εργαζομένης με το Δημόσιο ως ενιαίας σύμβασης εξαρτημένης

εργασίας αορίστου χρόνου, με ημερομηνία έναρξης του συμβατικού δεσμού το χρονικό σημείο κατά το οποίο καταρτίσθηκε η πρώτη σύμβαση εργασίας της ορισμένου χρόνου (9-7-1994). Σε συμμόρφωση προς την απόφαση αυτή, με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/83829/31-08-2010 κ.υ.α. του Υφυπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού συστάθηκε προσωρινή θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στην ΙΗ' ΕΠΚΑ και κατατάχθηκε η υπάλληλος, στη συνέχεια δε με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/40226/05-07-2011 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3205/2003 και της υπ' αριθμ. 2/7093/0022/05-02-2004 Κ.Υ.Α., αναγνωρίστηκε η διανυθείσα στο Δημόσιο προϋπηρεσία της, ανερχόμενη στο συνολικό χρόνο διάρκειας των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που είχε συνάψει με το Δημόσιο από το έτος 1994 μέχρι το 2008 και της χορηγήθηκε το 14^ο μισθολογικό κλιμάκιο προκειμένου να καθοριστούν οι αποδοχές της νέας θέσης της. Στην τελευταία υπουργική απόφαση αναφέρεται ως χρόνος ανάληψης υπηρεσίας η 1-3-2011 και ως ημερομηνία λογιζόμενης πρόσληψης η 6-6-2002 (ανατρέχοντας αναδρομικά σε χρονικό διάστημα 8 ετών, 8 μηνών και 25 ημερών πριν από την ημερομηνία ανάληψης υπηρεσίας) προκειμένου να υπολογιστεί από το χρόνο αυτό η μισθολογική εξέλιξη της υπαλλήλου.

14. Ενόψει των παραπάνω, η Διοίκηση ορθά προέβη στην «υπηρεσιακή ένταξη» της εργαζομένης στο πεδίο εφαρμογής των άρθρου 17 του ν. 2839/2000 διότι στο πλαίσιο της διάταξης αυτής αναγνωρίστηκε η υποχρέωση του Δημοσίου να την κατατάξει σε οργανική θέση αορίστου χρόνου με την δεσμευτική για το Δημόσιο και τα όργανά του αμετάκλητη κρίση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης (πρβλ. ΝΣΚ 306/2014). Περαιτέρω, στην οικεία πράξη κατάταξης δεν θα μπορούσε να δοθεί αναδρομική ισχύς, ώστε βάση για την υπηρεσιακή εξέλιξη της υπαλλήλου να αποτελέσει το χρονικό σημείο σύναψης της πρώτης σύμβασής της με το Δημόσιο, ούτε όμως και το χρονικό σημείο κατά το οποίο, σύμφωνα με την παράγραφο 5α του άρθρου 17 του ν. 2839/2000, έληγε η προθεσμία υποβολής αίτησης για την κατάταξη, εφόσον τέτοια υποχρέωση δεν προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2839/2000. Για τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη της υπαλλήλου από το χρόνο της κατάταξής της και εφεξής, ορθά συνυπολογίστηκε ως χρόνος δημόσιας υπηρεσίας ο χρόνος που διανύθηκε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, όπως αυτές χαρακτηρίστηκαν από τη δικαστική απόφαση, εφαρμοζομένων των διατάξεων των άρθρων 98 του ν. 3528/2007 και

15 του ν. 3205/2003 (πρβλ. ΝΣΚ 80/2010 κατά την οποία, στην περίπτωση υπαλλήλου, ο οποίος είχε απασχοληθεί με συμβάσεις μίσθωσης έργου, λογίζεται για όλες τις συνέπειες, ότι έχει διανυθεί με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου μόνο το χρονικό διάστημα των είκοσι τεσσάρων (24) μηνών που αποτέλεσε και το χρόνο βάσεως για την ως άνω κατάταξή του ενώ η πέραν του 24μήνου απασχόλησή του βάσει των συμβάσεων μίσθωσης έργου, δύναται να ληφθεί υπόψη μόνο για τη μισθολογική του εξέλιξη υπό τις προϋποθέσεις των παρ. 1ι και 4 του αρ. 15 του ν. 3205/2003).

15. Στην 118/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, πέραν της διαπίστωσης συνδρομής των προϋποθέσεων εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 17 του Ν.2839/2000 και της συνακόλουθης υποχρέωσης του Δημοσίου να αποδέχεται την εργασία της εφεσίβλητης εντάσσοντάς την στην κατηγορία των συμβασιούχων αορίστου χρόνου, δεν διαλαμβάνεται σκέψη ή κρίση σχετικά με την υποχρέωση ή μη του Δημοσίου για καταβολή αναδρομικών αποδοχών ή αναδρομικών διαφορών αποδοχών που αντιστοιχούν σε χρονικό διάστημα πριν την κατάταξη της υπαλλήλου στη νεοσυσταθείσα προσωποπαγή θέση, καθώς δεν είχε υποβληθεί σχετικό αίτημα με την αγωγή. Συνεπώς, από την απόφαση αυτή δεν απορρέει δεδικασμένο όσον αφορά πρόσθετη υποχρέωση του Δημοσίου για αναδρομική καταβολή των αποδοχών ή διαφορών αποδοχών που θα είχε εισπράξει η υπάλληλος αν η αρχική, από 24-10-2000, αίτησή της για την ενεργοποίηση της διαδικασίας του άρθρου 17 του ν. 2839/2000 είχε γίνει δεκτή από τη Διοίκηση, ούτε υφίσταται θέμα περαιτέρω αντίστοιχης συμμορφώσεώς της. Τέτοια υποχρέωση ανακύπτει προς συμμόρφωση της Διοίκησης σε ακυρωτική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου, οπότε οφείλει όχι μόνο να θεωρήσει την ακυρωθείσα πράξη της ως ανίσχυρη, αλλά και να προχωρήσει σε κάθε θετική ενέργεια επαναφοράς των πραγμάτων στο σημείο εκείνο στο οποίο θα είχαν εξελιχθεί, αν δεν είχε εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη ενώ και στην περίπτωση αυτή το ειδικότερο περιεχόμενο και η έκταση της υποχρέωσής της για συμμόρφωση, προσδιορίζονται από το είδος και τη φύση της πράξης που ακυρώθηκε, καθώς και από την κρίση επί των ζητημάτων που κρίθηκαν στο αιτιολογικό της απόφασης με δύναμη δεδικασμένου (Ε. Σπηλιωτόπουλος «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου», 2005 παρ. 569,570,571, Σ.τ.Ε. 4016/2012, 3319/2011, 957/2010, 748/2007, 16/2006, 983/1998, 3913/1995, Ν.Σ.Κ. 392/2007, 559/2005, 310/2005, 360/2004 κ.α). Στην έννοια δε της καθολικής διοικητικής αποκατάστασης, σε συμμόρφωση προς ακυρωτική απόφαση, έχει γίνει δεκτό (Σ.τ.Ε. 957/2010, 8/2002, 1016/2009,

Ν.Σ.Κ. 66/2010, 392/2007, 481/2006, 20/2004, 310/2005, 559/2005) ότι η συμμόρφωση αυτή πρέπει να είναι πλήρης τόσο ως προς τις διοικητικές συνέπειες (αναδρομικός διορισμός, βαθμολογική αποκατάσταση) όσο και ως προς τις οικονομικές συνέπειες (μισθολογική αποκατάσταση). Η μισθολογική αποκατάσταση όμως, σε επίπεδο αναδρομικής απόληψης διαφοράς αποδοχών δεν παύει να οριοθετείται από τις δημόσιας τάξης ρυθμίσεις περί παραγραφής του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (πρβλ. Γνωμ. ΝΣΚ 66/2010), εφόσον οι έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, απαιτήσεις των δημοσίων υπαλλήλων, πολιτικών ή στρατιωτικών, που απασχολούνται με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και αφορούν σε αποδοχές ή άλλης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζονται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, παραγράφονται μετά τη πάροδο διετίας από της γενέσεώς τους, η οποία συμπίπτει με το χρόνο γνώσεως του υπαλλήλου της απόφασης περί αναδρομικού διορισμού του (Σ.τ.Ε. 4016/2012, ΝΣΚ 441/ 2010, 66/2010).

16. Κατά το ιστορικό του ερωτήματος, η υπάλληλος διεκδίκησε για πρώτη φορά την καταβολή αποδοχών, και μάλιστα αναδρομικά, από την 12-11-2000 (ημερομηνία κατά την οποία έληγε η αποκλειστική προθεσμία υποβολής αιτήσεων για την κατάταξη σε θέσεις εργασίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2839/2000), με την υπ' αριθμ. πρωτ. 2592/19-07-2011 αίτησή της προς τη Διεύθυνση Οικονομικών Υποθέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, ενώ δεν προκύπτει ότι εντός του διαστήματος αυτού και μετά την απόρριψη της αιτήσεώς της για κατάταξη, άσκησε άλλη αγωγή κατά του Ελληνικού Δημοσίου, με αίτημα την καταβολή αποδοχών. Συνεπώς, με την ανωτέρω αίτησή της διέκοψε την διετή παραγραφή των αξιώσεών της, σύμφωνα με τις διατάξεις των εφαρμοστέων εν προκειμένω άρθρων 90 παρ. 3 και 93 περ. β εδαφ. α' του ν. 2362/1995, που αντιστοιχούν στο διάστημα από 19-7-2009 έως 19-7-2011. Εφόσον η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απάντησε, η διετής προθεσμία παραγραφής των ανωτέρω αξιώσεων άρχισε εκ νέου μετά την πάροδο έξι μηνών από την υποβολή της αιτήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 93 περ. β εδαφ. β' του ν. 2362/1995, δηλαδή την 20-1-2012, και εφόσον δεν μεσολάβησε άλλο διακοπτικό γεγονός, συμπληρώθηκε την 20-1-2014. Και τούτο διότι οι αναφερόμενες στο ιστορικό ενέργειες της διοίκησης στο πλαίσιο ελέγχου της νομιμότητας και κανονικότητας της δαπάνης, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2362/1995 (έκδοση εντάλματος, ανάληψη υποχρέωσης), δεν διέκοψαν την παραγραφή, εφόσον δεν εκδόθηκε ο σχετικός τίτλος πληρωμής κατά το άρθρο 26 παρ. 3 του ν.

2362/1995, ο οποίος και μόνο θα αποτελούσε γεγονός διακοπτικό της παραγραφής, σύμφωνα με το άρθρο 93 περ. ε του ν. 2362/1995. Ακόμα δε και αν γινόταν δεκτό ότι από την έκδοση της υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/83829/31-08-2010 κ.υ.α. για την κατάταξή της σε θέση εργασίας αορίστου χρόνου (ή τη γνώση της σχετικά με την έκδοση της απόφασης αυτής, που σε κάθε περίπτωση είχε συντελεστεί κατά την 1-3-2011 που ανέλαβε υπηρεσία), κατέστησαν δικαστικώς επιδιώξιμες οι απαιτήσεις της για την καταβολή αποδοχών εργαζομένου με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, για όλο το διάστημα από το χρόνο που κατά την άποψή της έπρεπε να καταταγεί μέχρι την τελική κατάταξή της, αυτές υπέπεσαν στην ανωτέρω διετή παραγραφή που συμπληρώθηκε την 20-1-2014. Εξυπακούεται ότι με τις αποδοχές αυτές θα συμψηφίζονταν όχι μόνον ό,τι ενδεχομένως είχε λάβει η υπάλληλος από το δημόσιο ταμείο υπό την μορφή αποδοχών, εάν εργαζόταν κατά το ανωτέρω διάστημα υπό οιοδήποτε καθεστώς, όπως π.χ. με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, αλλά και ό,τι ωφελήθηκε από την τυχόν εκμίσθωση της εργασίας της σε τρίτο εργοδότη (βλ. και ΝΣΚ 66/2010).

Απάντηση

17. Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, στα ερωτήματα που υποβλήθηκαν το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Ε') γνωμοδοτεί ομόφωνα ως εξής:

- α) Σε συμμόρφωση προς την αμετάκλητη απόφαση 118/2008 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, με την οποία αναγνωρίστηκε ότι εργαζόμενη στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, εμπίπτει στις διατάξεις του άρθρου 17 του ν. 2839/2000, η Διοίκηση όφειλε να την κατατάξει σε προσωρινή θέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, όχι δε και να καταβάλει σ' αυτήν αναδρομικές αποδοχές για το χρονικό διάστημα από την λήξη της αποκλειστικής προθεσμίας του άρθρου 17 παρ. 5α του ν. 2839/2000, για την υποβολή αιτήσεων προς κατάταξη, σύμφωνα με τις διατάξεις του και μέχρι το χρόνο της πραγματικής κατατάξεώς της με την υπ' αριθμ. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/83829/31-08-2010 κοινή απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, σε προσωρινή θέση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ειδικότητας Εργατών Υ.Ε.
- β) Οι απαιτήσεις της υπαλλήλου για καταβολή αναδρομικών αποδοχών που αντιστοιχούν σε οποιοδήποτε χρονικό διάστημα πριν την κατάταξή της υπέπεσαν στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 διετή παραγραφή, δεδομένου ότι η διακοπείσα με την υποβολή της από 19-07-2011

αιτήσεώς της προς την αρμόδια υπηρεσία του Δημοσίου για την καταβολή τους, παραγραφή, άρχισε εκ νέου μετά την πάροδο έξι μηνών από την υποβολή της αίτησης και συμπληρώθηκε την 20-1-2014, χωρίς να μεσολαβήσει εν τω μεταξύ άλλο διακοπτικό του χρόνου της γεγονός.

γ) Τόσο η κ.υ.α. ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/83829/31-08-2010 περί συστάσεως στην ΙΗ'ΕΠΚΑ του ΥΠΠΟ προσωρινής θέσεως ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και κατατάξεως στη θέση αυτή της υπαλλήλου όσο και η απόφαση ΥΠΠΟΤ/ΔΙΟΙΚ/Β/40226/05-07-2011 του Υπουργού Πολιτισμού με την οποία της αναγνωρίστηκε ως προϋπηρεσία διανυθείσα στο Δημόσιο, ο συνολικός χρόνος κατά τον οποίο είχε απασχοληθεί σ'αυτό με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, έχουν εκδοθεί κατ' ορθή εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 17 του ν. 2839/2000, του νόμων 3528/2007 και 3205/2003 και της υπ' αριθμ. 2/7093/0022/05-02-2004 Κ.Υ.Α. και σε πλήρη συμμόρφωση προς την αμετάκλητη απόφαση 118/2008 του Τριμελούς Εφετείου Θράκης, όπως η υποχρέωσή της αυτή διαγράφεται στα άρθρα 95 παρ. 5 του Συντάγματος και 1 του ν. 3068/2002.

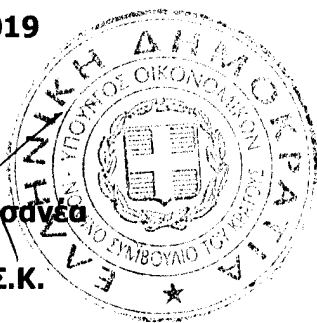
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 3-4 -2019

Η Πρόεδρος

Μεταξία Ανδροβιτσάνη

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Μαρία Οικονόμου

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.